

således at man i de enkelte afsnit præciserer betingelserne for at opnå autorisation, sygeplejerskens pligter, tilsyn og straffebestemmelser.

Til de enkelte bestemmelser i forslaget bemærkes ivotrigt:

Til § 1.

Man har fundet det formålstjenligt at fastslå, at kun den, der har modtaget autorisation, er berettiget til at udøve virksomhed som sygeplejerske og betegne sig som sygeplejerske.

Loven udelukker ikke, at mænd uddannes og autoriseres, og udvalgets flertal forudsatte, at der åbnes adgang for mænd til sygeplejeuddannelse med efterfølgende autorisation som sygeplejer for øje. Endvidere finder man, at der som overgangsregel under nærmere angivne betingelser også bør være adgang for mænd, der allerede har gennemgået sygeplejeuddannelse, til at opnå autorisation, jfr. herom bemærkningerne til forslagets § 15 og betænkningen side 136.

Til § 2.

ad stk. 1—3. § 2, stk. 1—3 indeholder betingelserne for at opnå autorisation og er i alt væsentligt udformet på linie med de tilsvarende bestemmelser i loven om udøvelse af lægegerning og loven om udøvelse af jordemodergerning.

1. Afsluttende eksamen fra en af sundhedsstyrelsen godkendt sygeplejerskole.

Ifølge udvalgets uddannelsesforslag skal uddannelsen af sygeplejeelever finde sted på en sygeplejerskole, det vil sige på en til et sygehus knyttet læreanstalt, der af sundhedsstyrelsen er godkendt som uddannelsessted, og sygeplejersken skal efter uddannelsens afslutning aflægge en eksamen. Da der — blandt andet derved, at det fremtidigt vil blive krævet, at sygeplejeeleverne under uddannelsen skal bestå en række prøver og opnå tilfredsstillende vidnesbyrd — drages omsorg for, at kun egnede elever gennemfører uddannelsen og indstilles til den afsluttende eksamen, har man frafaldet det hidtidige krav ved autorisationen om en attestation fra uddannelsesstedet gående ud på, at pågældende er fundet egnede til sygeplejergerning. Ligeledes bortfalder kravet om attestation for, at pågældende har gennemgået en 3-årig uddannelse og derved opnået fyldestgørende dygtighed som sygeplejerske og kendskab til sygeplejens teori, idet det efter udvalgets forslag vil være en forudsætning for, at en elev vil kunne indstilles til den afsluttende eksamen, at hun har gennemført den foreslåede uddannelse på tilfredsstillende måde.

2. Krav til sygeplejerskens legems- og sjælestilstand.

I medfør af § 5 i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse kan retten til at udøve sygeplejergerning fratages en sygeplejerske, såfremt hendes kaldsvirksomhed er farlig for hendes medmennesker enten på grund af legemlige mangler eller varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælestilstand, hvad enten denne skyldes sygdom eller misbrug af alkohol, lægemidler og deslige. Denne regel mener man må opretholdes, jfr. § 4, og sådanne mangler bør også være en hindring for at opnå autorisation som sygeplejerske.

3. Krav til sygeplejerskens duelighed.

Ifølge § 5 i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse kan retten til at praktisere fratages en sygeplejerske, når hun har udvist grov uduelighed. Denne regel foreslås opretholdt, jfr. § 4, og sådan uduelighed bør også udelukke opnåelsen af autorisation.

4. Krav til sygeplejerskens værd.

Ifølge straffelovens § 78, stk. 2, jfr. § 1 i lov nr. 286 af 18. juni 1951 om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf, kan den, der er dømt for et straffbart forhold, udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, og ved nævnte lov af 18. juni 1951 indføjedes den bestemmelse i loven om autoriserede sygeplejersker, at bevis som autoriseret sygeplejerske kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, omhandlede omstændigheder.

ad stk. 5. Reglerne for uddannelse af sygeplejersker foreslås — på samme måde som det i loven om udøvelse af jordemodergerning er bestemt for jordemoderuddannelsen — fastlagt i en kongelig anordning.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i § 3.

Til § 4.

Bestemmelsen om, at retten til at udøve sygeplejergerning kan fratages den sygeplejerske, der på grund af legemlige mangler m. m. er farlig for sine medmennesker under udøvelsen af gerningen, findes allerede i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse og gælder både for autoriserede og for ikke autoriserede sygeplejersker. Man har fundet det rettest, at indholdet af disse bestemmelser forsåvidt angår sygeplejersker — på tilsvarende måde som for læger og jordemødre, jfr. § 5 i loven om ud-